

**Universiteit
Leiden**

The Netherlands

Schade en risico: over de corrigerende en verdelende functie van het schadevergoedingsrecht

Franken, A.C.H.

Citation

Franken, A. C. H. (2022, September 29). *Schade en risico: over de corrigerende en verdelende functie van het schadevergoedingsrecht*. Boom Juridisch. Retrieved from <https://hdl.handle.net/1887/3464725>

Version: Publisher's Version

License: [Licence agreement concerning inclusion of doctoral thesis in the Institutional Repository of the University of Leiden](#)

Downloaded from: <https://hdl.handle.net/1887/3464725>

Note: To cite this publication please use the final published version (if applicable).

Stellingen behorende bij het proefschrift

SCHADE EN RISICO

van mr. A.Ch.H. Franken

1. Het begrip voorzienbaarheid verdient herwaardering (par. 3.7.1).
2. De billijkheidscorrectie bij eigen schuld zou alleen betrekking moeten hebben op het verschil tussen schade vergoeden en schade lijden, niet op de wijze waarop laedens en benadeelde aan de risicorealisatie hebben bijgedragen (par. 3.9.3).
3. Het verschil tussen kansschade en proportionele aansprakelijkheid vloeit voort uit het moment van schadevaststelling (par. 4.8.4).
4. De ongemotiveerde toepassing van kansschade in het HR-arrest ISG/Natwest (NJ 2021/127) is het resultaat van een gebrekkige visie op kansschade en leidt in praktijk tot willekeur (par. 4.8.5).
5. Voordeelstoerekening bestaat uit een gespiegelde toepassing van hoofdelijkheid, eigen schuld of schadetoerekening (par. 5.3, 5.4, 5.5).
6. Het verzekerd belang behoeft een wettelijke verankering, te beginnen met de definitie van verzekering (art. 7:925 BW).
7. In plaats van de Wet Financieel Toezicht via de generieke zorgplicht (art. 4:24a Wft) publiekrechtelijk te handhaven, kan de AFM beter gebruik maken van haar civielrechtelijk instrumentarium (art. 3:305a BW).
8. De rechtseconomie dwingt de jurist na te denken over schaarste (vgl. par. 4.4.1), de gedragswetenschap over de gemiddelde mens (vgl. par. 3.2.1).
9. In onze meer individualistische samenleving is de onderlinge delingsbereidheid gestegen (vgl. par. 4.5.6).
10. Het najagen van voordeel is geoorloofd, tenzij dit onevenredig ten koste gaat van de gemeenschap (vgl. par. 4.4.4).
11. Voor een gerechtelijk pleidooi is, anders dan een audiovisuele ondersteuning, een muzikale omlijsting ongewenst (vgl. par. 4.5.6).
12. Gevoelens zijn zintuigen van de ziel.